

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre . . . 8 rals
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16
Estranger. 18

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

CORPUS.

¡Quinas trampas mes destrempadas!

LLUMS Y TENEBRAS.

La campana Eularia tocará las cinco de la tarde, y com que no 's tracta de cap corrida de toros sino de una professó, no hi haurá puntualitat ni molt menós.

Ab una mica de paciència y alguns compassos de espera, los gegants se aixecarán de puntetas, donarán uns quantis giravols, sonarán las trampas, al Brusi que s' estarà mirant l' ou com balla y contant las cireretas que adornan lo surtidor l' hi saltará 'l cor, y anirá á encendre l' atxa, y 's tirarà al carrer, en lo bon sentit de la paraula.

Quin bè de Dèn!

Canonadas desde Montjuich, domassos als balcons, currioladas de gent, los carrers alfombrats de givesta, las xicotas lluhint sos millors trages, los joves engrescats fins al cap-de-munt, y ab un sentiment tant religiós, tant místich, que tindrán sempre un rosari de requiebros á la punta de la llengua.

Quina llástima!

En un dia aixís hauria de fer la seva arribada á Barcelona lo Sr. Maspons.

Llavors si que la Política podria dir que se 'l vá rebre ab repichs de campanas.

Vaja Sr. Maspons, fassihí un pensament. Lo dimecres al últim tren se 'n vá á dormir á Granollers, y 'l dijous á l' hora de la professó 's presenta á Barcelona.

Y en Brusi podrá dir:

«Era tan frenétich l' entusiasme que vá provocar l' arribada del Sr. Maspons, que fins ván sortir 'ls gegants.»

Perque, senyors, la professó de Corpus es una festa conservadora.

Tant conservadora es la professó de Corpus, que ab tot y alló dels segadors que contan, y que no passen molts anys sense que algun mal intencionat dispari algun petardo, la festa 's conserva tant campanta.

Fins alguns anys que las auras de la llibertat ó las borrascas de la revolució haurian pogut apagar las atxas, la professó no sortia, es veritat; pero anava per dintre.

Aquest any sortirá... ¡No faltava més!... Perque senyors ¿qui mana á ca 'n Ribot? En Cánovas.

Sortirá y recorrerá 'ls carrers, donant una proba de que 'ls principis conservadors que avny están en boga son útils y necessaris, y més convenientes que 'ls principis millors que 's serveixen després de la carn-d' olla.

Lo dia de Corpus podrém dir:

Barcelona esta á las foscas; pero las llums de la professó caminan, inundant ab sos reflexos carrers y plassas.

A Barcelona s' apaga 'l gas; pero s' encenen las atxas y 'ls blandons.

¡Magnífich espectáculo!

Los gegants, símbol de l' omnipotencia conservadora.

Las trampas, imatge ruidosa de unas elecciones.

Una renglera de creus de las parroquias... ¡Cuántas filosofía no tancan las creus que ván á la professó de Corpus!

Pels homes felissos, batejats ab lo champagne de la legalitat son aquestas creus una esperansa. Desde las altas esferas oficiales plouhen condecoracions, plouhen creus, plouhen gracias, y todas son per ells.

En cambi 'ls infelissos que aném pèl mon ab la roba estripada, y ensenyant pèls forats y estreps la nostra ilegalitat, las creus se diuhen contribució, consums, sello de guerra, multas, y decretos de imprenta.

Darrera de las creus, los concurrents ab l' atxa á l' una má y 'l ventall á l' altre.

L' atxa, representació de la suprema inteligencia dels conservadors; lo ventall, instrument ab lo qual s' esquivan las rahons que se 'ls dirigeixen...

¡Pero á que seguir un per un tots los símbols y ensenyansas de la professó de Corpus?...

Esperém l' hora, mirém, reflexioném y callém.

De mica en mica anirán passant las rengleras de devots, suposant que son devots tots los que assisteixen á la professó de Corpus.

Vindrà 'l tálam, precedit de aquell parell de

sacerdets tirant amunt y avall núvols de encens...

Y darrera del tálam, respirant las perfumadas aromas dels incensers... ¡oh posició envidiable!... ¡oh ditxa suprema!... ¡de genolls tothom!... vindrá aquell Ajuntament de 'n Faura, aquell ajuntament obligatori, irrenunciable, exemple vivent de lo que déu ser una corporació popular per excelencia... y tal vegada hi anirá també com una mostra de la mancomunitat de ideas y de sentiments entre las corporacions poplars y del poder central, lo no ménos excelentíssim gobernador de la provincia...

¡Ah, sinó perque uns y altres necessitan molta cera, jo 'ls aconsellaria que en lloch d' atxas duguessin metxeros de gas...

Llavors Barcelona enluernada presenciaria l' apoteosis del sistema conservador.

¿Qué importa que al dia següent de nou reinessen las tenebras? ..

¡Miserables de nosaltres! Ab las sevas midas nos han fet tornar tontos; ab la seva professó de Corpus nos farian tornar cegos.

P. K.

TRAMPAS, TRAMPAS, TOT SON TRAMPAS.

Assentat en son caball, entremitj de las timbalas, prop dels nanos y 'ls gegants, y seguit per la quitx-lla, passa 'l pobre timbaler recorrent carrers y plassas, repetint p. r tot arreu trampas, trampas, tot son trampas.

Un dia 's fan eleccions y un que no es d' aquells que manan té 'l vot de molts electors y complet triunfo alcanza; mes, contat y rebatut, un altre candidat guanya, y es lo que té ménos votos... trampas, trampas, tot son trampas.

Traballant un home honrat, menja poch... y encara graeias; y un altre sens treballar, pero ficantse en subastas, empresas y societats, neda en milij de l' abundancia y es caballé y senador... trampas, trampas, tot son trampas.

Un célebre Ajuntament, fa rifas, cobra y recauda per tirá un parque endavant y empedrar carrers y plassas; y may no te cap diner, y tots los carrers fan llástima, y 'l parque no está fet, y... trampas, trampas, tot son trampas.

Un empleat del govern té trenta duros de paga, y per tot lo barri 's diu que no té mes que 'l que guanya; á pesar de tot aixó, del pis ja 'n paga quaranta, y gasta com un marqués... trampas, trampas, tot son trampas.

Si la vritat, donchs, no 's veu, y tet en lo mon es farsa, y lo negre 's pinta blanch, y 'l qu' es descubert s' amaga; reconeixer es precis que fa bè 'l de las timbalas, d' anar sempre repicant trampas, trampas, tot son trampas.

C. Gumá.

Lo rey de Hannover ha mort. Y la còrt de Prussia ha decidit portar tres senmanas de dol.

Adverteixin una cosa; lo rey de Hannover havia sigut destronat per la Prussia.

Y aquí venen de perilla aquells versos:

«El Sr. D. Juan de Robres con caridad sin igual hizo este santo hospital, mas antes hizo los pobres.»

Segons nos escriuhen de Caldas de Montbuy los banyistas han pujat de categoria.

Avants no pagavan mes que déu rals de la papeleta de pendre banys.

Are 'l metje fá pagarne 30.

¡Pobres banyistas!

Podrán curarse 'l dolor del cos; pero ab un metje aixís, lo dolor de la butxaca no se 'l curan.

Lo Sr. Mañé y Flaquer, que sempre 'n té una per dir, s' entreté are cada diumenje dihent pestes de Madrid.

¡Cantonal! vá dir un.

No, ell es del cantó dels carlins.

Un diputat constitucional vá demanar una nota del número de cartas que circulan.

Miller hauria sigut demanarne una de las cartas que s' estravian.

Encare que 'ls empleats de correus podrian dirli:

—Home, escolti ¿qui l' hi fá pendre cartas en aquest assumpto?

Lo Papa está malalt y dias endarrera vá tenir un desmay.

Además, lo diner de Sant Pere vá de baixa, aixís al menos ho aseguran los periódichs.

Respecte de lo primer, no podém dir sino que tant hi vá 'l rey com lo papa, com aquell qui no té capa.

Y en quan á lo segon: *Dineros de sacristan, cantando se vienen y cantando se van.*

Entre 'l varios medis d' iluminar que ab la huelga del gas, tractan de posarse en boga, hi ha l' iluminació eléctrica.

¡Bona idea!..

Com que l' Ajuntament no podrá cobrarne l' impost, se matarán dos aucells ab un tret.

La ciutat s' ilumina, y en Faura s' electrica.

¡Cosas dels diplomátichs!

Hi ha un tipo que tira una perdigonada al emperador de Alemania y la diplomacia s' agita.

«S' han de pendre midas enérgicas contra 'l socialisme. Aquest té de ser l' objecte principal del Congrès europeo.»

¡Magnífich!

Lo Congrès europeo vá convocarse per veure si 's podria arribar á la pau, si 's podria salvar la vida d' aquestos míters de infelissos que cauhen segats pèl plom sobre 'l camp de batalla.

Y no obstant, al veure en perill la vida de un monarca, ab una mica més s' olvida l' existencia de aquestas víctimas que cauhen en massa.

¡Cosas dels diplomátichs!

Al cap-de-munt del carrer de Sant Pau s' está construhint una casa que se surt de la línea.

La casa en qüestió es de propietat de un concejal.

No es estrany que se surti de la línea.

Com que l' Ajuntament ja fá temps que també se 'n surt.

Un constitucional en plé Congrès.

«La revolució de Setembre es un paréntesis trist y dolorós.»

Un altre constitucional en lo mateix siti:

«Tant gran es la revolució de Setembre que qui no la véu es qu' está cego; se troba en la presidencia d' aquesta Cámara, en lo banch dels ministros, en lo Centro, per tot arreu, y dirigir miradas endarrera, revisar las fullas de servey per examinar si aquestos ó 'ls altres oficials pertenesqueren á la revolució, es introduhir una perturbació molt gran y de funestíssims resultats.»

Aixís son los constitucionals, una ilusió freda y una de calenta y cap de sólida.»

Se presentan al Congrès los presupuestos de Hisenda y ab una hora y mitja 'n passan los taps.

Naturalment, en los banchs dels diputats no hi havia mes que quatre personas, y encare crech que feyan la mitj-diada.

En cambi s' acosta l' hora de reelegir lo vicepresidente del Congrès.

En Cánovas s' agita, ompla 'ls seus periódichs de sueltos dihent que 'l diputat que no votí 'l seu candidat, no l' hi mirí may més la cara, anyadint que d' aquesta 'n fará qüestió de gabinete etc., etc. etc.

Resultat 210 vots pèl govern y 73 papeletas en blanch de l' oposició: total 283 diputats.

Quan se tractava del país, quatre; tractantse de 'n Cánovas, 283.
Y després que vajan dihent qu' en Cánovas no es més que 'l país.

A Kempton (Alemania) sen detinguts dos obrers que surten de una cerveteria.

Perqué?
Perque digueren: «¡Quina llástima que l' emperador Guillermo no hi haja petat!»

Quan los hi prengueren declaració preguntantlos perque desitjaven la mort del emperador, un d' ells va respondre, qu' eran ultramontants y que no hi ha cap ultramontà que no la desitji »

A pesar de tot a Alemania decidits a perseguir als socialistas.

Are que la pau de Cuba es un fet, passém comptes.

En los 9 anys y tres mesos que ha durat la guerra han mort 133,555 soldats per malaltia y de resultas de la guerra 12,500. Han quedat inútils 37,726; han sigut fusellats 6 enviats a presiri 2,486. Total 186,267 baixas.

Agrégansins las baixas dels cubans calculadas en uns 100 mil homes, y tindrán prop de 300 mil homes, de vint a quaranta anys fora de la societat.

Además le tesor de Cuba ha pagat 256.856.207 duros; a deuda de l' Isla ha pujat 150 milions y no es molt fixar en 14 y pico de milions los gastos particuls dels voluntaris, total: 421 milions de duros.

De modo que durant la guerra hém gastat 124.770 duros diaris.

Donchs bueno, si entre los 186,267 homes nostros que han mort a Cuba, se 'ls hagués repartit avants de comensar lo que ha costat la guerralos hi hauria tocat 2,260 duros a cada hu.

Are figurinse 186 mil homes bons y sans y joves ab dos mil duros de capital cada hu establerts en un país, y trobaran la condemnació més eloqüent de la guerra.

ANACREONTICA, A.....

Contesta, nina encisera,
contesta a aquet pobre cor:
¿Per qué al parlar de amor
te tornas groga com cera?
¿Per qué sabent ma amargura
ni s'is esperansa 'm donas?
¿Per qué quan ab mí enrahonas
ho fas ab tanta frescura?
¿Per qué al ser al meu davant
demostras ser tan esquivat?
¿Per qué aquesta l'aga viva
no vols curá en un instant?
¿Per qué sort ton cor se mostra
a mos prechs, a mon reclam?
¿Per qué al dirte que jo t' am'
ni tan sois tornas resposta?
Posa tregua a mon dolor;
parla, parla, desseguida,
dónam ab un sí, la vida
é dom ab un nó, la mort.
¿No respons...? ¿La cara enbotas...?
¿Que nó no m' ho gosas a dir?
Donchs que t' hi conservis y..
Vaja, adén que cauhen gotas,

SASAC.

Lo célebre venedor de ulleras D. Salvador Corrons ha sigut agraciad ab la creu de Comendador de Isabel la Católica.

¡Uy que maco!
Vels'hi aquí un senyor que quan era ciutadà feya de Tenorio.

Y are 'l govern l' hi fá fer de Comendador.
Ell si que podrá dir que sab fer tots los papers de la comedia.

A Bélgica han triunfat los liberals.
Y encare no han orés possessió del poder lo Papa ha r-tirat al Nunci.

¡Molt hèn fet!
Al cap-de-vall, ab una gent com los liberals, faria hèn poca fira.

¿A que gastar diners ab nuncis?

Davant de l' aparador de ca'n Masriera.
Una senyora qu' está en estat interessant, del brás del seu marit s' está parada contemplant un magnífich collaret de brillants.

—Pau, tingas compassió de mí; valg á ser mare; diu la senyora.

—¿Qué vols? exclama 'l marit ab sobressalt.

—Tinch un desitj.

—Demana.

—No m' ho neguis, sino no responch de las conseqüencias. Cuita, compra'm aquest collaret.

A Paris se publica un periódich titolat *La Defense*.

La *Defense* es l' órgano de 'n Dupanloup, lo célebre bisbe d' Orleans.

Y aquest bisbe y aquest periódich de tant en tant se dedican a fer profecias.

Avants del 16 de Maig varen assegurar que hi hauria cosas grossas, y efectivament van serhi.

L' altre dia deyan: «Avants de tancar-se l' exposició 's jugará a Fransa una gran partida.»

Bueno.

Si la partida es d' ajedrez lo seu rey tindrà jaque mate; si es al solo 'ls fallarán l' as d' oros; si es de damas, morirán de una pata de gallo, y si es de billar rebrán palos.

Que trihin.

S' ha constituhit a Barcelona una societat protectora dels animals.

No l' hi faltarà feyna.

Un borratxo 's mirava en lo cristall de un aparador.

—Sembla imposible, barbetegava tot fent ganyotas: tant vi que hi colat y encare estich seré. Ni siquiera me surt a la cara, ni siquiera faig cap esse.

Tot de un plegat s' adona que tén un estrep a la mànega del gech, y exclama:

—Com m' haig d' emborratjar, vatua listo, si tinch un escape.

Lo Congrès europeo está reunid; pero no n' esperin res, no s' entendrán.

Figúrinse que hi ha turchs y russos, y austriachs, y alemanys, y francesos, italianos é inglesos y que fins tal vegada hi haurá grechs. ¿Cóm s' ho arreglan per entendre's? ¿Quína llengua parlan?

No tenen més que un remey, parlar en catalá.

Lo catalá es la llengua universal. Aixó tothom ho sab.

Exemples:

Rus:—De un buf vá quedar pitof.—Un rabuf de Calaf.—Quan pesqui no s' arrisqui.—qui li piqui que s' ho rasqui etc., etc.

Alemanys:—Porta'm nyamaras.—Duch un sach blau.—Vull brou de galeta.—Mirin si 's tacan si 's mullan.—L' anèch tèn el bech grós.—Aixecat y menja un xich tú, etc., etc.

Turchs:—Emboticat ab la bufanda.—Búfali l' ull esquerra.—¡Vaya quína pastarada!...—Ala, ala, busca alcali... etc., etc.

Austriachs:—Volan, volan y llucan.—¿Qui vol un gutim veri? etc., etc.

Grechs:—Tú manascal ab la espátula couli l' as de oros.—Los calamástechs costan tretze duros.—D' amagatotis súcat 'l pá ab oli.—Tellesforo, ómplam la tina y vuidam la pica.—Que á lo ménos tingas diná.—No t' amolis, baixili 'l cos.

Inglés:—Dom foch y pica punts.—Gots y pops m' atipan.—D' un tip de cops vá morí sense haverhi hagut espeternech etc., etc.

Francés:—Un cubert de dublé de calé.—Compra pá.—Ell se 'n menja vuit sens cullera.—Bon cup de ví.—Gat masqué, etc., etc.

Italia:—L' Agneta se 'n vá a la fresca.—Carquinyoli y mustatxoní per l' orfaneja.

Ja 'n venhen, si no parlan en catalá es impossible que s' entengan.

¿Y qui hi anirà a posarlos d' acort?

¿Qui volen que hi vaja? *El más catalan de todos los catalanes*, D. Joan Mañé y Flaquer.

Lo dia 30 de Juny se celebran a Fransa las festas de la pau.

Lo govern republicá ha convidat a un gran dinar als arcaldes de tots los pobles que passan de 5000 ánimas.

Y diu un periódich francès:

«No faltará arcaldé d' algun poble de 4999 ánimas que s' hi presentarà tot campant.—Lo poble de vosé no arriba a la taula, l' hi falta una ánima, l' hi dirán.—S' enganya senyor: n'

hi havia 4999 y anit m' ha parit la senyera. Veji si son 5000 »

Las malaguenyas que vá cantar la Sra. Lopez en lo Liceo, acompañada de l' orquesta de guitarras ván agradar molt.

Pero mes haurian agradat encare, si la despedida que vá dirigir a Barcelona, l' hagués feta ab la següent copla:

«Adios ciudad de los condes,
adios noble Barcelona,
no llores porque me vaya
que ahí se queda Aídecoa.»

¡Olé!

La primera sessió del Congrès europeo vá celebrarse 'l dia 13 de Juny.

¡Tretze! 'L punt de las donas.
Vulga Déu que la Russia, l' Inglaterra é qualsevol altre nació no surti ab' alló de *tretze son tretze*.

Un que aspirava a un empleo deya:

—Quan los nostros sigan al poder, demostrarem que sabem fer lo que al país l' hi falta, que sabem fer *hisenda*.

Efectivament, quan van serhi, ell no anava a la oficina sino 'l dia de cobrar la nómina y 'l temps de arreglar certs negocios.

Poch temps després a un propietari endarrerit de contribucions, se l' hi venian lo patrimoni, y l' emp eat que avants de ocupar lo destino era un pèrdis, va comprar una masia rodejada de unas terras.

Y desde llavors girantse al seus amichs los hi deya:

—¿Venhen? Després dirán que prometem y no cumpim. Lo qu' es jo ja hi *set hisenda*.

Un senyor al seurer a taula troba l' escudella salada, y com que tèn mal geni tira el plat pel balcó.

La senyora que tèn mes mal geni qu' ell, agafa las estoballas pels quatre caps, y plats, y sopera, y ampollas, y tot lo parament, cap al balcó també.

—¿Qué fás? exclama 'l marit.

—Noy dispensa; jo 'm creya que volias aná a diná al jardí. ¿Cóm fa aquesta caló!

Al veure 'l gran número de periódichs que 's suspenen, exclama un diari de Madrid:

—«¿Qué 's proposa 'l Sr. Aldecoa, que termini la qüestió del gas ó que la premsa acabi de viure? Lo primer no 'u logrará per aquest camí, en quan a lo segon ja 's crema.»

Dias endarrera alguns vehins de la Barceloneta varen tenir que sortir de casa seva casi desallotjats per las onadas.

Investigadors de contribucions y onadas, treuhen a la gent de casa.

CANTARELLAS.

La real vá ser primer després la marxa de Riego, y are ab la qüestió del gas vindrán las de Villadiego.

P.

M' agradan las flors galanas de l' hermosa primavera; pro, m' agradaría mes serne ministre d' Hisenda.

P. M.

Me van dir que fas u'leras ahir las tevas amigas; veyas si pots ferme 'n unas que are tinch mal a la vista.

E. X.

—Menja bè? —Horrosament.

—¿Dorm tranquil? —Dormo molt bé.

—Donchs de que 's queixa que tés?

—No 'n sé, 'm trobo malament.

Y 'l doctó al cap de un moment,

l' hi recepta no se qué

dihentli: —Pendrú aquet papé:

si t' gana la perdrá,

si t' son, no dormirá,

val déu rals y passihó bé.

I.

Un pagés algo ignorant
á Barcelona baixá
y á un escultó encomená,
que l' hi fes no sé quin sant.
—Bè diguim, ¿com le voldria,
mort ó viu?

—Viu valdrá mes,
qu' en cas que no 'ls agradés
jo mateix le mataria.

A casa de un retratista
lo cego senyer Batista
molt serio y formal va dí:
—Jamay la vergonya á mí
m' ha fet abaixar la vista.

B. R.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Ro—ma—na.
2. ID. 2.ª—Mar—ca.
3. BENDAVINALLA.—Cadira.
4. MUDANSA.—Goll.—Coll.—Poll.—Moll.—Boll.
5. ANAGRAMA.—Marta—armat—trama—matar.
6. TRIÀNGUL.—T R O C A
R O C A
O C A
G A
A
7. TRENCA-CLOSCAS.—Conchita.
Matilde.
Alberto.
Florencio.
Climent.
Demetri.
Eularia.
8. GEROGLÍFICH.—Entre 'l honor y 'l diner
lo segon es lo primer.

XARADAS

I.
Es bestia que molt te mima
la prima;
y nota que molt se dona
segona.

Corra la nau molt llaugera
tercera.

Ban fet per una cuinera
que sá piga ben guisá
estich disposat á menjá
prima, segona y tercera.

II.
Lo meu tot es un nom d' home
y també hu es tres y quart,
de dona ho es hu segona
y ma prima es cosa gran.

SINONIMIA.

Dintre la ciutat de tot
una tot varen tirar
y una panotxa molt tot
ab son pes me va axafar.

P. PICOLI.

MUDANSA.

Anant tot per un camí
caminaba cap al tot;
y com jo no era molt tot
vaig á tirarme á dormi
á casa d' un senyor tot.
Fias á un tot vaix arribar
y vaix veure un tot de camas;
tingui la tot d' unas damas
que 'n varen acompanyar.

A. BELLEGA.

CONVERSA.

- Ola, Domingo!
- ¿Qué hi ha?
- Vina, home, vina.
- Gracias á Déu que 't veig.
- Creu que me'n alegro.

- ¿Y donchs? que ja no fas de velé?
- No, estich en un diposit.
- ¿De qué?
- Báscau. Entre 'ls dos ho hem dit.

M. P.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Arreglar los números 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 de modo que sumats vertical y horizontalment denguin 34.

CAMPANÉ.

COMBINACIÓ.

Alerta, Castelar, Mirat lo Rabadé
Si tenen llana á ella hasta Parra pallosa.
Ab aquestos noms formarne, dotse que tingan significat llegits á dreta y esquerra.

BARRETINA VERMELLA.

GEROGLÍFICH.

'N si
Montevideo
nze
CLI
e E e.

OLAROS.

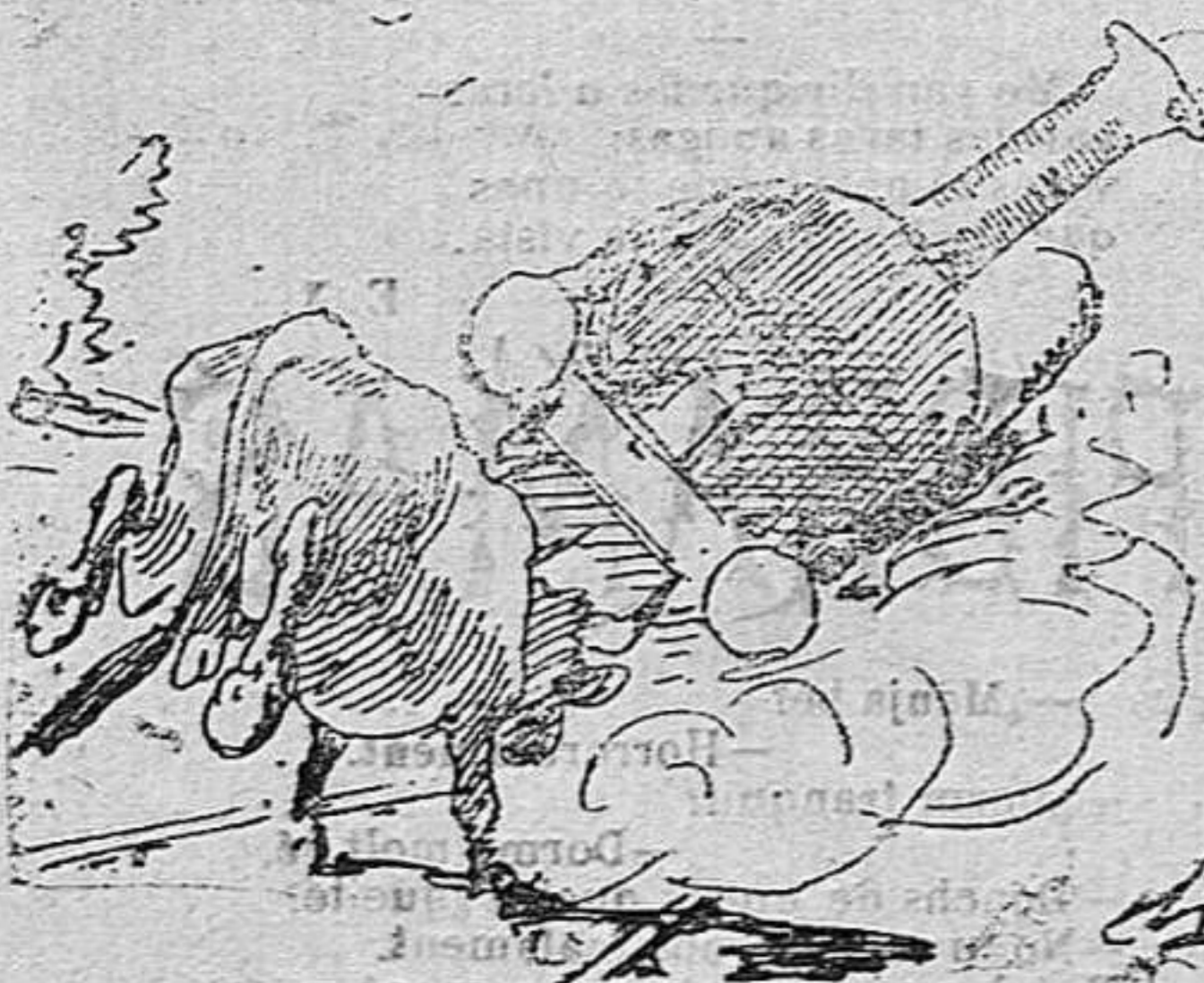
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

—Cosas de la semana.—Parla 'l Conde de Toreno:

Los toros están rebent una educació esmeradíssima.

—La proba es que ja no empaitan trens.

—Ho trovan de tan mal tó, que ho deixan pels homes.

—Terminada la educació, no hi haurán mes corridas.

En un museo del porvenir.